

Köszöntő

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm! Engedje meg, hogy bevezető gondolataimat egy személyes élménnyel kezdjem, amelynek örök emlékét őrzi számomra az újságunk borítóképe. A háttérben öt szál

tulipán látható homályosabban. Ezek a kertünkben nőnek és sok-sok éve került a földbe hagymájuk. A tulipán-hagyma minden évbe egyre mélyebbre kerül, így igazi csoda, amikor tavaszi hírnökként megjelennek első hajtásai. Példái az élni akarásnak, a zord, olykor marcona időjárási viszontagságok ellenére is. Megállíthatatlanul törnek felfelé, míg gyökerük mélyen kapaszkodik.

Mécses újságunk igei gondolatai, írásai ugyanilyen mélyről törnek fel. Évezredek hitbeli meggyőződései táplálják és évszázadok hajtásai által bonthatnak színes szirmokat. Külön érdekesség, hogy újságunkban fiatal szerzők is bemutatkoznak, de megemlékezünk Petőfi és a Himnusz születésének bicentenáriumáról is. Újságunk tavasz-

idéző illata pedig nem más, mint Jézus Krisztus szeretete, feltámadása, „új életre sarjadása”. Az Ő reménysége lengje át ünnepünket, lelki lélegzetvételeinket!

Végül a borítókép egy szívmelegítő titkomat is hordozza. A hatodik, előtérben lévő tulipán azon a napon jelent meg és nyitotta ki szirmait, amikor feleségem életet adott negyedik gyermekünknek, így hattagúvá bővült családjunk. Ilyen szerető Istenünk van, aki mindig az életet munkálja! Megfeszített odadása pedig Jézus Krisztus keresztségében, majd „kivirágzásában”, a feltámadásban érthető meg, élhető át. Legyen újságunk olvasása ilyen átéléssé!

*Czető Norbert,
református lelkész*

„Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsongéja.”

(1Kor 15,14.20)

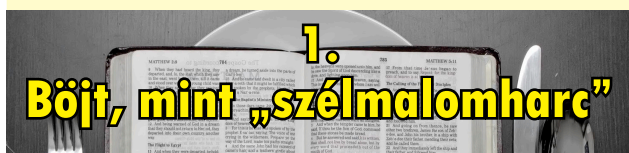
Húsvétra hangolódó áhítat

(„böjti felfedezőút”)

„Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a joggatlanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsájtod az elnyomottakat és összetörsz minden jármot!” (Ézs 58,6)

Húsvéhoz közeledve és arra készülve kezdetét veszi a böjti időszak. Talán első hallásra maga az a szó, hogy böjt, sokak számára a húsok nélkülözését, elhagyását jelenti. Az internetes portálok között böngészve is ezzel a hétköznapi megfogalmazással találkozunk leginkább. Azonban, ha jobban megvizsgáljuk a Szentírás alapján a böjt fogalmát, felismerhetjük, hogy ahhoz, hogy böjti időszakunk Istennek tetsző legyen, nem feltétlenül kell megfosztani magunkat kedvenc ételleinktől.

Azért, hogy megérthessük a böjt igazán fontos jelentését és annak tartalmát, induljunk most szívünk nyitottságával egy képzeletbeli utazásra, így készülve a húsvét ünnepére.

Sokszor halljuk és látjuk, hogy emberek sokasága vonja meg a húst és mindenféle ételt a böjti időszakban. Ezekben a hetekben csak az foglalkoztatja, hogy mivel is lakhatja tele jól a hasát a hús helyett. Olyanra is láttam már példát, hogy szintén húsböjtölő emberek számolták vissza a napokat, hogy mikor lesz már húsvét, hogy végre újra minél ínycsebb falatokkal legyen tele az asztala.

Az efféle dilemmák nagy akadályja, hogy szó sincs az ünnep tartalmáról, a Krisztusra való odafigyelésről, de még Krisztus kereszthalálának jelentőségéről sem. Az ilyen ember fejében többnyire csak az jár, hogy mennyire szenved a húsok és ínycse falatok hiányától, és közben magát ostorozza, hogy böjtölésével jól 'keresztbe' tett magának. Felmerül a kérdés, ez lenne a böjt?

Isten is ezt kérdezi a néptől: Azt gondoljátok az a böjt, amit csináltok? Csupán, bizonyos előírások görcsös betartása? Természetesen nem. Mégis sokaknak csak ennyit jelent, és úgy gondolják: *Jó, lemondok dolgokról egy bizonyos ideig, de Istenem kérek cserébe tőled ezt-azt, és persze olyan maradok, amilyen eddig voltam...*

A böjt nem erre való, hiszen úgy semmi értelme nincs böjtölni, ha lelkületünk marad a régi, csak érdek az egész, és még csak fel sem tűnik, hogy ez nem helyes. Isten nem értelmetlen

küzdelemnek szánta a böjtöt.

A böjt tulajdonképpen egyfajta belső előkészület, emellett az elcsendesedésnek, önmagunk belső vizsgálatának, az Isten felé fordulásnak az időszaka. Jézus is olyan természetesen szól a böjtről, mint az imádkozásról vagy az adakozásról, hiszen ezek is hozzátartoznak a hívő ember életéhez. Persze kötelezően nem említi, hogy kell, vagy nem kell, ő csupán a böjtölés helyességére hívja fel a figyelmet, ahogyan az Igében is olvassuk.

Ami nagyon fontos, hogy böjtölésünk ne legyen magamutogató, és ne tekintsünk rá úgy, mintha valami óriási áldozatot hoznánk, hanem örömmel, nyitottsággal legyünk részesei annak. A böjtöt Isten afféle lehetőségként szánta, hogy erőt nyerhessünk általa és, hogy belső erők szabadulhassanak fel bennünk, melyek tőle származnak. Olyan erők, melyek segítenek és készké tesznek teljes szívvel odafordulni hozzá. Végül is ennek érdekében kell lemondanunk azokról a dolgokról, melyek elvonnák a figyelmünket a rá való odafigyelésről, hiszen tudjuk, jól a rohánzó hétköznapiakban tele vagyunk feladatokkal. Ezért kell valamit most egy időre félretenni, és engedni, időt szánni arra, hogy az Isten közelebb kerülhessen hozzánk.

Felfedező utunk harmadik állomása a böjt céljának megismerésére kalauzol el minket. Leszögezhetjük, hogy az igaz böjtnek mindig van célja, de fontos megjegyezni, hogy ez nem egy kötelező előírás, hanem, ahogy erről már az imént szó esett, egy lehetőség, amivel annak kell élnie, aki plusz erőket és áldást szeretne kapni a Mindenhatótól. Persze valamiről le kell mondanunk, ez kétségtelen, de ezt örömmel kell tenni és önként vállalni. Úgy kell hozzá állnunk, hogy amiről lemondunk, cserébe sokkal többet kapunk. Ez a több a lemondás árán jöhet. Lehet

ez a több akár egy áldott pillanat, egy útmutatás, egy vigasztalás.

Éppen ezért böjtünk lényege nem önmagában csak a lemondást jelenti a több érdekében, hanem életünk egyoldalúságának, bizonytalanságának a helyreállítását, illetve az önmagunk körüli forgás megállítását. Azaz, hogy ne én legyek az alany, hanem az, aki elmondhatta magáról: „én vagyok az **Alfa és az Omega**”. Az a Krisztus vegyen engem kezébe és hagyjam, hogy formáljon.

A böjtnek ez is a célja, hogy én legyek az alany, és boldogan tudomásul vegyem, hogy Jézus akar velem valamit. Ez a böjt, mert ezzel lemondtam a magam gögjéről, tudomásul véve,

„Ő gazdag lévén szegénnyé lett értünk, hogy mi az ő szegénysége által meggazdagodjunk”.

hogy ő az Isten, én pedig ember vagyok, nem akarok „istenkedni”.

Aki tehát a böjtölés valódi arcát a Jézusi böjtöt követi, az észreveszi, kinek adhat az idejéből, emellett könnyen ad annak, aki rászorul, és szívesen segít annak, akinek szüksége van rá. Persze nem lenne kötelessége ez, nem kap érte semmit, de nem is várja el, hiszen ő már megkapta a legnagyobb ajándékot.

Mi még a böjt célja? A bűneinktől való elszakadás és az, hogy lélekben gazdagokká legyünk, mert ahogyan a Szentírás is írja: **„ő gazdag lévén szegénnyé lett értünk, hogy mi az ő szegénysége által meggazdagodjunk”.**

Kívánom, hogy legyen a mi böjtünk hitből fakadó és természetes. Ne szükségszerűként fogjuk fel, és ne azon töprengjünk, miről is mondtunk le keservesen, hanem tekintsünk rá úgy, mint egy lehetőségre és áldásra, mely egy harmonikusabb élet felé vezető útra terel bennünket. Adja meg a mindenható Isten számunkra, hogy megérthessük a húsvét üzenetét, és azt, hogy Krisztus értünk halt meg és szenvedett a keresztfán. Ámen.

Dobi Dóra

*II. éves teológus-lelkész
szakos hallgató, DRHE*

Reményik Sándor: Nagypénteki szertartás

Ágyam fölött, a feszület fölött
Karácsonytól egész Nagypéntekig
Híven virrasztott egy fenyőfa-ág.
(Ó, szelíd dísz, - ó, vad nyomorúság!)
Hű zöldje végül mégis elkopott
Lett ő is szikkadt, aszott kis halott.
Éreztem: nálam tovább nem marad
Nem bírja lelki szárazságomat,
S egy durvább illetésre szertehull.

De nem ily halált szántam én neki.
A kemencében énekelt a tűz,
Zsoltároztak a lángok lelkei.
A száraz ágat helyéről levettem,
Vigyázva, ahogy halottat viszünk, -
S a tüzes kemencébe bevettem.
Nagyot lobbant, - és színes lett a láng.

Erdők nagyságos tömjén-illata
Elborította rögtön a szobát.
A száraz ágból kiröppent a lélek,
Jöttek adventek, - karácsonyok, - évek,
És hittem én is: hátha mégis élek...

Nagypéntek volt, a fűz már ideadta
Barkáját kedves kéz által nekem,
Hogy a szent főnek új dísze legyen.
Az ólomszínű éji ég alatt
Langyos, ébresztő áramlat haladt,
És gyermekkorom ölén, a hegyen
Rügyet bontott a borostyánbokor.

Kolozsvár, 1929. március 30.

A leszögezett szabadság

Itt élt közöttünk a teljesség, körülötte pedig betegség, hiány és elveszettség volt. Hozzánk érkezett, hogy életünk anarchiájából királyi békét alakítson. Eljött a városba, uralkodóhoz méltóan fogadták, mégis alázatos volt a szíve. Elhívta a tanítványait egy asztalközösségre, ahol többet adott, mint egy egyszerű étkezés. Úgy fogták el még aznap, mintha a legnagyobb bűnöző lett volna. Igazságtalanul ítélték el az igazat, meggyalázták a mindenség Urát, de mindezt hagyta megtörténni, hogy learassuk azt, amit Ő vetett. Felvitte a mi gonoszságainkat a halál hegyére és szembenézett az ítélettel. A jó Pásztor meghalt a juhokért, de feltámadt és véget vetett a sötétség uralmának. Nem tudta a halál legyőzni, mert Ő az út, az igazság és az élet.

„Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.” (Ézs 53,5)

Hálát adhatunk Istennek, hogy olyan ajándékot adott nekünk, amit soha nem tudtunk volna kiérdemelni. Vissza tudunk általa jutni arra a szülőföldre, ahol a mi Teremtőnk ül a trónon, aki a királyok Királya. A kegyelme, a szeretete és a dicsősége pedig örökké tart. Ahogy a Bárány mindig is élni fog, úgy mi is vele együtt fogunk élni egy nyájként és nem látjuk többé a halált. Krisztus a mi szabadságunk!

Reményi Róbert,
gimnazista

Győzött a bárány

„Feltámadt s elhozta bús szívünk gyógyírját...”

A húsvét időpontja változó (a tavaszi holdtölte után következő első vasárnap), de tartalma állandóságot mutat, hiszen ezen az ünnepen a keresztyén világ Jézus feltámadására emlékezik. Az ünnep elnevezése a nagyböjt utáni húsevésre vonatkozik.

A húsvétot megelőző hetet **nagyhétnek** nevezzük, amely az úrvacsorához való előkészület, a lelki megtisztulás ideje. A külsőségek helyét felváltja a belső lelki készüldés, a Krisztus-követés megerősítése magunkban, a feltámadásban való hittel foglalkozás.

Barta Zsolt református lelkész szavai szerint a nagyböjt lényege ma is, hogy lehalkítjuk a világ hangját, kissé eltávolodunk az életünket kitöltő folyamatoktól, harcoktól, törekvésektől, képektől, hogy egész valónkkal átéljük: nemcsak kenyérral él az ember, hanem Isten Igéjével is. A tartózkodás a világ javaitól nem az Isten által teremtett jó dolgok megvetéséből fakad, hanem az egyensúlyt állítja helyre: lemondunk a testi élet néhány eleméről, hogy életünk testi-lelki egyensúlya helyreálljon.

Vidékenként más-más **ételek fogyasztásával**, de a Kárpát-medencében a reformátusok is hagyományosan megtartották a nagy-pénteket szigorú böjti nap-

nak. A böjti időszakban tartózkodtak a hústól, zsiradékoktól. Nyers- és aszalt gyümölcsöket, rántott levest, savanyú levest, főtt tésztát, főzelékféléket, mákos gubát, lepénykenyeret fogyasztottak.

A böjti időszak elcsendesedése, gyásza, az adventhez hasonló várakozás és reménykedés után következik a húsvét ünnepe. A húsvét lényege a Feltámadott Krisztus megtapasztalása, a végtelen öröm, a feltámadás ígéretének boldogsága, a megújulás.

A Kárpát-medence magyarlakta területein a húsvéti ünnepkör nagyon gazdag népszokásokban, hagyományokban, de számunkra, keresztyén emberek számára a húsvét igazi öröme és ajándéka a feltámadásba vetett hitünk.

A népszokásokban, ezen belül a mindenki által ismert **locsolkodás** szokásában is szépen érzékelhető, hogy a húsvét lényege a feltámadás, az örvendezés, megújulásunk, keresztyén közösségünkhöz való tartozásunknak megünneplése.

*Adjon a jó isten,
Boldog ünnepeket!
Mindenféle jókkal
Lásson el titeket.
Az öreg nagyapám
Ily köszöntőt hagyott,
ÖrvendjeteK vígan,
Jézus feltámadott.
Öröm ez tinéktek,
Énnekem és másnak,
De én is örülök
A hímes tojásnak.
Adjanak hát nekem,
Néhány piros tojást,
Hogy jó kedvvel menjek
Az utamra tovább.*

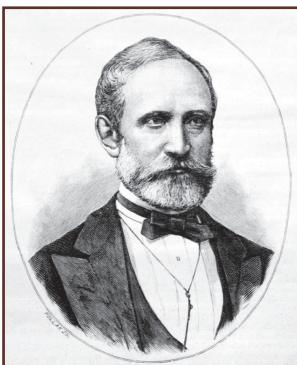
A zempléni egyházmegye egyik református gyülekezetében jegyezték le a következő köszöntőt:

*Örüljünk, vigadjunk,
kedves keresztyének,
Szívünkben szálljon ma
Istenhez az ének,
Meváltónk kősírja üresen
áll mára,
Hiába szegeszték fel
a keresztfára,
Hiába őrizték katonák
a sírját,
Feltámadt s elhozta bús
szívünk gyógyírját.
Kiomlott vérével
megtisztított minket,
Lemosta lelkünkben sötét
bűneinket.
Kitépte rettentő halálunk
fullánkját,
S meggyújtá hitünknek
biztató, szent lángját.
Fényénél sírunknak
mélyétől nem félünk,
Lelkileg Jézussal
mindörökké élünk.
Jertek hát lányok,
ragyogjon orcátok,
Illatos harmatot locsolok
most rátok,
S nem kérek ma töletek
semmi mást,
Csak egy szál virágot,
vagy egy piros tojást.
Boldog ünnepet kívánok
e háznak,
Igaz szent békét
az egész világnak.
(Alsódobsza)*

Kedves Tünde

Gönczy emlékhelyek

Gönczy Pál a modern népoktatás megteremtője, tudós és államférfi, 1817. december 26-án született Hajdúszoboszlón, és december 30-án keresztelték a református templomban. Elemi és al gimnáziumi tanulmányait szülővárosában végezte. Haranghy Bálint tanító és Lukács István református lelkész volt rá nagy hatással. 1834-től a Debreceni Református Kollégium diákja lett, ahol filozófiát és jogot tanult. Itt Arany János osztálytársa volt, akivel életre szóló barátságot kötött. Gönczy Pál tanítói képesítést szerzett, és egész életét a közművelődés szolgálatának szentelte, nevéhez fűződik az 1868-as népiskolai törvény bevezetésének megszervezése. Gönczy Pál emlékét a róla elnevezett iskolák, emléktáblák és utcanevek őrzik munkásságának legfontosabb állomáshelyein.

Érmellék

Az Érmellék a Partium egy része, nevét a rajta áthaladó Ér folyóról kapta. Gönczy Pál tanítói pályáját 1838-ban az Érmelléken, a Bihar megyei Köbölkúton kezdte. Itt rövid ideig tanító, majd házitanító lett a Sárossy családnál. Gálospetriben töltött hosszabb időt házitanítóként, 1839-1844 között Dráveczky Gyula családjánál. Gönczy Pál Gálospetriben ismerte meg Végh Jozefát, az ottani református lelkész Végh József lányát, akit 1845-ben feleségül vett. A Dráveczky kúriát 2017-2022 években felújították, és megemlékeztek nevezetes lakójáról Gönczy Pálról. A Hajdúszoboszlói Polgári Olvasókör meghívást kapott Gálospetriben az Érmelléki Turisztikai Társaság elnökétől, Dr. Kéri Gáspár úrtól a felújított Dráveczky udvarház megnyitójára, és Gönczy Pál emléktáblájának felavatására. A 2022. szeptember 4-én felavatott emléktábla Gálospetri települést is a Gönczy emlékhelyek sorába emeli. Köszönet érte Dr. Kéri Gáspár úrnak. Az avató ünnepségre küldöttség érkezett a Hajdúszoboszlói Református Egyházközségből, amelyben helyet kaptak az olvasókör képviselői is. Az ünnepségen az olvasókör elnöke, Dr. Kovács Béláné röviden méltatta Gönczy Pál munkásságát, a küldöttség tagjai az emléktáblánál elhelyezték az emlékezés koszorúit, a református egyház részéről Nt. Ésik Ádám lelkész úr, a Gönczy Pál Református Sport és Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola részéről Bisztránné Karácsony Beáta igazgatóhelyettes asszony, az olvasókör részéről Csanádi Imréné és Búti Gergely elnökségi tagok koszorúztak.

Zeleméri Árvanevelő Intézet

Gönczy Pál 1844-ben Gálospetriből visszatért Debrecenbe tanulmányainak folytatására, ekkor ismerkedett meg Karap Sándorral és Diószeghy Sámuellel, akik egy árvanevelő intézet létrehozásán fáradoztak. Gönczy Pál 1844. év tavaszán fél évre Svájcba utazott, az ottani (Pestalozzi-féle) pedagógiai gyakorlat tanulmányozására. Hazatérése után Karap Sándor és Diószeghy Sámuel rábízta a zeleméri árvanevelő intézet megszervezését és vezetését. 1845 tavaszán kezdi meg működését a Zeleméri Árvanevelő Intézet, Hajdúböszörmény mellett Karap Sándor birtokán Gönczy Pál vezetésével, 12 árva gyermekkel, svájci mintára. Virágzó mintaiskola volt, amelynek az 1848-49-es szabadságharc bukása vetett véget. Gönczy a szabadságharcban nemzetőrisként vett részt, ezért az iskola bezárását ő maga elvégezte, de 1849-ben a cári csapatok teljesen feldúlták és kifosztották az iskola épületeit. Ma a hajdúböszörményi határban emléktábla őrzi az iskola helyét. Az emléktáblán egy Gönczy Pál idézet található:

„Egyedül a munka az, amely értelemmel és szorgalommal párosulva felemelni és lelket megnemesíteni képes.”

A szabadságharc bukása után Gönczy Pál feleségével Gálospetriben vonult vissza, ahol magánintézetet nyitott, amit 1849 tavaszán kőlyi birtokára helyezett át. Gönczy Pál 1850-ben családjával Pestre költözött, és Szőnyi Pál magánintézetében lett tanár.

Budapest

1852-ben Gönczy Pál önálló magániskolát alapított, és aktívan bekapcsolódott a tudományos és közéletbe, sorra jelentek meg pedagógiai témájú írásai: 1853-ban megindította és szerkesztette az Ifjúság lapja nevű folyóiratot, amelyben a természet szeretetére, a természethez való visszatérésre buzdított.

Gönczy Pál hithű református volt, a Budapest-Kálvin téri gyülekezet presbitere. 1857-ben a Református Egyház országos tanügyi bizottságának tagjává választották. Magániskoláját 1859-ben átadta a Református Egyháznak és Török Pállal, az egyház akkori főgondnokával létrehozták a Református Főgimnáziumot, a mai Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium elődjét. Részlet az új iskola megalapításakor tartott beszédéből:

„...nekem is van Istenbe vetett igaz hitem, élő reménységem, mert tudom, hogy református egyházunk minden intézete ezen hit és reménységbe vetett teljes bizodalom, állhatatos akarat és eltántoríthatatlan kitartásnak köszöni létét. Ezen lélek lelkesít engem, lelkesíti mostan is virágzónak örvendő magánintézetem tanárait is...”

Gönczy Pál a Református Főgimnázium első igazgatója volt 1859-1867 között. Ennek emlékét őrzi a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban található emléktábla

1867-ben Eötvös József a Vallás- és közoktatásügyi Minisztérium osztálytanácsosává nevezte ki Gönczy Pált. 1868 decemberében megszületett Magyarország első népoktatási törvénye, amely előírta a tankötelezettséget, s kimondta, hogy minden szülő vagy gyám köteles gyermekét annak 6 éves korától 12 éves koráig iskolába járatni. Gönczy Pál a törvény megalkotásában nem vett részt, de aktívan közreműködött annak végrehajtásában. Ebben az időben kiépítetlenek voltak a közoktatás szervezetei, irányító munkája során elkészítette a népoktatás szervezetére vonatkozó útmutatásokat, szervezeti szabályzatokat, rendtartási nyomtatványokat. Munkájával megalapozta a közoktatási rendszer adminisztrációs szervezetét. Mindig fontosnak tartotta az elmélet gyakorlati oldalról történő megközelítését. Az oktatáshoz több segédanyagot készített: földgömböt, ABC olvasókönyvet a népiskola 1. osztályának, természetrajzhoz magyarázó anyagokat.

Karácsond

Karácsond, részben a Mátra lejtőin, részben már alföldi részen, Gyöngyöstől 10 km-re délkeleti irányban helyezkedik el. Lakosainak száma közel 3000 fő. Határában találunk szőlőművelésre, kertgazdálkodásra és mezőgazdasági művelésre is alkalmas területrészeket. Gönczy Pál Pestre költözése után itt vásárolt kisebb birtokot, amelyet fokozatosan gyarapított, ahogyan anyagi lehetőségei megengedték. Célja volt egy mintagazdaság kialakítása ezen a területen. Gyakran hívta ide barátait, minisztériumi munkatársait, hogy bemutassa gazdaságát, és ismertesse a gazdálkodással kapcsolatos nézeteit. Igyekezett a

környezet adta lehetőségeket a lehető legjobban kihasználni: a visontai határrészen volt a szőlőskertje, ahol híres borait termelte, amelyek még az uralkodó, Ferenc József asztalára is eljutottak. Többféle bort is készített és szigorú kezelési szabályt határozott meg borkészítéshez is. Híres volt a karácsondirizlingje, vagy a sauvignon bora. A település melletti birtokrészen volt faiskolája, gyümölcsöse, rózsakertje. Foglalkozott dohány- és takarmánytermesztéssel, állattenyésztéssel: volt tehenészete, kacsaúszatója, méhese. Karácsondi kastélya 1880-ban készült el, és azután népes családjának kedves tartózkodási helye lett, nyaranta általában itt volt az egész család. Gönczy Pál 1888-ban nyugdíjba vonult, ezután ideje legnagyobb részét itt töltötte a karácsondi kastélyában, a halál is itt érte 1892. január 10-én. Ma már nincs meg az épület, és az egykori virágzó gazdaságból sem maradt semmi. Halálának 100. évfordulóján a település megemlékezett Gönczy Párról, azóta utcanév is őrzi emlékét Karácsondon, és az általános iskola is felvette nevét.

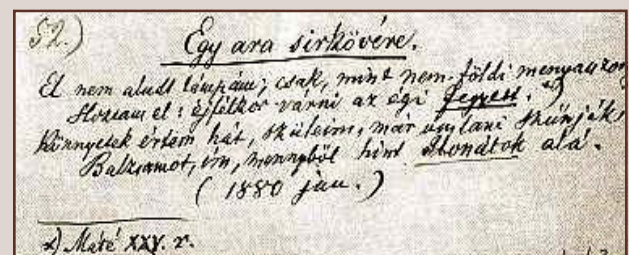
Fiumei úti Nemzeti Sírkert

Gönczy Pál születésének 200 éves és halálának 125 éves évfordulója volt a 2017-es esztendő. A kettős évfordulóra tekintettel, és a Hajdúszoboszlói Polgári Olvasókör kérésére, a Nemzeti Örökségvédelmi Intézet felújította Gönczy Pál síremlékét a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben, régi nevén a Kerepesi temetőben.

Gönczy Pál 1892. január 10-én hunyt el karácsondi birtokán, és január 13-án temették el a kerepesi úti köztemetőben, a családi síroltban. 1879-ben itt temették el 17 éves lányukat Ilonát, akinek halálára Arany János írt sírverset:

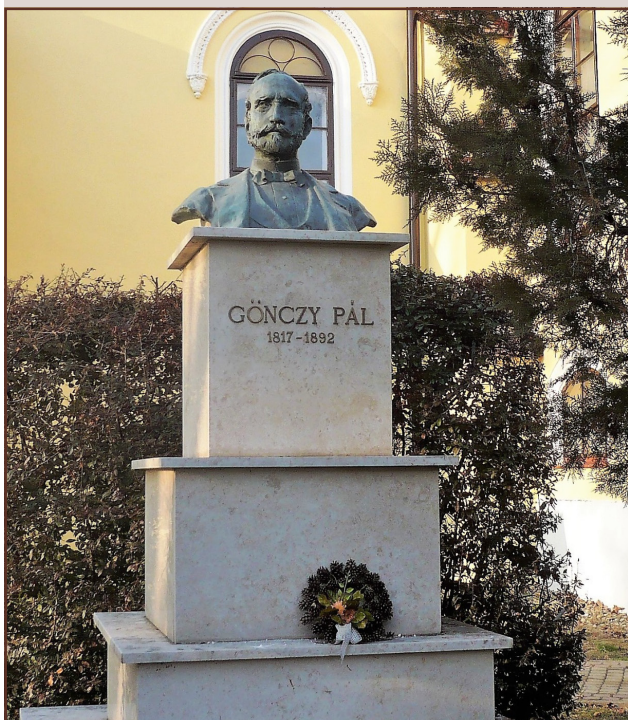
El nem aludt lámpám, csak, mint nem földi mennyasszony Hoztam el: éjfélkor várni az égi Jegyest. Könnyetek értem hát, szüleim, már omlani szünjék, Balzsamot, im, mennyből hint Ilonátok alá.

A sírvers Arany János Őszikék című verseskötetében is megtalálható:

A felújított síremlék méltó zarándokhelye lehet a Gönczy Pálra emlékező diákoknak, és Gönczy Pál szellemiségét tisztelőknak. Ma is érvényes Széchenyi István szavai: **„Ha tudni akarod, hogy egy nemzet mennyire becsüli a múltját, nézd meg a temetőit.”**

Hajdúszoboszló

Gönczy Pál szobrát 1910. szeptember 4-én fényes ünnepség keretében avatták fel Hajdúszoboszlón, a református templomkertben. Az ünnepség leírása megtalálható az Interneten a következő webcímen: <https://szoboszloolvasokor.hu/gonczy-pal-szobra-hajduszoszlon/>. A szobor alkotója Somogyi Sándor szobrászművész, aki az I. világháborús emlékművet is készítette. A Gönczy szobor Hajdúszoboszló legrégebbi köztéri szobra.

Gönczy Pál születésének 200 éves évfordulója volt 2017-ben, ezt az évet Hajdúszoboszló Város Önkormányzata Gönczy emlékévvé nyilvánította, ekkor ültette a Hajdúszoboszlói Polgári Olvasókör a református templomkertbe az emlékfát. Az emlékév eseményeinek rövid összefoglalója a <https://szoboszloolvasokor.hu/hajduszoszloi-olvasokori-fuzetek-2020/> webcímen található.

Hajdúszoboszlón 1975 óta általános iskola is viseli Gönczy Pál nevét, jelenleg az iskola teljes neve Gönczy Pál Református Sport és Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola. Istennek legyen hála érte.

Dr. Kovács Béláné

Lengyel József: Galambok

„Özönvíz utántól mindmáig és még nagyon sokáig a béke jeles értelemképe az olajágot hozó galamb. Most egy kis történetet akarok elbeszélni minden kitalálás és hozzáadás nélkül. Saját két szememmel láttam, hosszú életemhez képest nem is olyan régen, és a minap talán századszor jutott eszembe.

Dél volt, éppen ebédidő, senki se járt az udvaron. Szélcsend és csend, levegőt rezegtető napsütés. Ott pihentem a magtár árnyékos oldalához vetett háttal, nagyon nyugodtan, nagyon ébren.

Semmi bajom se volt, vagy minden bajom nagyon távol. Szemközt, az elkerített baromfiudvarból sok száz kiscsibe csipogása hallatszott; ez is csak része volt a csendnek.

Egyszerre villanatos váratlanul, heves szárnycsattogással, a magtár eresze alól és mindenfelől galambok csapódtak a levegőébe, némelyik hozzám oly közel, hogy szárnyuk szele arcomat érte. Raj röpiült a galambdúcból is, az istálló felől még több; sose tudtam, hogy ilyen sok galamb van itt. Senki meg nem számolhatná, mennyi, és mind ott körözött a közelben.

Nem ember zavarta így fel őket, ragadozó se lehetett, puskadurranás sem volt. Ha lett volna, messzire repülnek, biztonságot ígérő távolba, ahol megnyugodhat hevesen dobogó szívecskéjük. De valamennyi a kiscsibék fölött maradt, akik ott lenn csipegettek, csipogtak, és néha egymást

csipkedték a drótkerítéssel határolt négyszögletes udvaron.

Körbe-körbe suhogtak a galambok, mintha levegőörvény szívná, dobná, forgatná őket, pedig ők maguk voltak ez az örvény. Feljebb, lejjebb. Egyszer, szinte a kerítésig ereszkedve és felívelve a tetőknél tízszer magasabbra, fondoros ívekben egymás pályáját szelve, sűrűen.

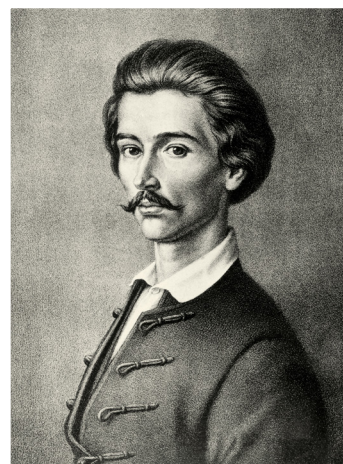
Talán már egy perce néztem ezt a kavargó és mégis szabályos formájú tölcseért - egy perc ilyenkor nem rövid idő. De csak akkor értettem meg, hogy mi a galambok riadásának oka, mikor szememet feljebb emeltem.

Fenn, a felhőtlen déli magasságban karvaly körözött kiterjesztett szárnyakkal a kiscsibék fölött, ijesztő lassan, kiszámított pontossággal. Már itt volt a pillanat, mikor összecsukja szárnyát, és mint karmos, horgos, sokélú nehéz kő esik a kiszemelt zsákmányra. De közte és a zsákmány közt ott vannak a galambok, torlódó sokaságuk cikáztatja szemének mérőőnját. A karvaly egy darabig még körözött a kiscsibék fölött, aztán egy-egy lustának látszó szárnycsapással eltávolodott, apró ponttá vált, eltűnt.

Ennyi az egész. Néha ilyenek a galambok. Elhallgatom a magasröptű összehasonlításokat, nehogy a galambok fölé kerüljek felhős és fellengős szavakkal.”

Petőfi Sándor: VILÁGDOSSÁGOT!

Sötét a bányá,
De égnek benne mécsek.
Sötét az éj,
De égnek benne csillagok.
Sötét az ember kebele,
S nincs benne mécs, nincs benne csillag,
Csak egy kis hamvadó sugár sincs.
Nyomoru ész,
Ki fénynek hirdeted magad,
Vezess, ha fény vagy,
Vezess csak egy lépésnyire!
Nem kérlek én, hogy átvilágíts
A másvilágnak fátyolán,
A szemfedőn.
Nem kérdem én, hogy mi leszek?
Csak azt mondd meg, hogy mi vagyok
S miért vagyok?...
Magáért születik az ember,
Mert már magában egy világ?
Vagy ő csak egy gyűrűje
Az óriási láncnak,
Melynek neve emberiség?
Éljünk-e önnön öröminkeknek,
Vagy sírjunk a síró világgal? -
Hány volt, ki más szívéből
Kiszíta a vért
Saját javára,
És nem lett büntetése!
S hány volt, ki más javáért
A vért kiontá
Saját szívéből,
S nem lett jutalma!
De mindegy; aki áldozatnak
Od'adja életét,
Ezt nem díjért teszi,
De hogy használjon társinak.
S használ-e vagy sem?
A kérdések kérdése ez,
És nem a „lenni vagy nem lenni?”
Használ-e a világnak, aki érte
Földráldozá magát?
Eljő-e a kor,
Melyet gátolnak a roszak
S amelyre a jók törekednek,
Az általános boldogság kora?

S tulajdonképen
Mi a boldogság?
Hisz minden ember ezt másban leli;
Vagy senki sem találta még meg?
Talán amit
Mi boldogságnak nevezünk,
A miljom érdek,
Ez mind egyes sugára csak
Egy új napnak, mely még a láthatáron
Túl van, de egykor feljövend.
Bár volna így!
Bár volna célja a világnak,
Bár emelkednék a világ
Folyvást, folyvást e cél felé,
Amíg elébb-utóbb elérné!
De hátha ugy vagyunk,
Mint a fa, mely virágozik
És elvirít,
Mint a hullám, amely dagad
Aztán lesímul,
Mint a kő, melyet fölhajítanak,
Aztán lehull,
Mint a vándor, ki hegyre mászik,
S ha a tetőt elérte,
Ismét leballag,
S ez így tart mindörökké:
Föl és alá, föl és alá...
Irtóztató, irtóztató!
Kit még meg nem szállott e gondolat,
Nem fázott az soha,
Nem tudja még: mi a hideg?
E gondolathoz képest
Meleg napsugár a kigyó,
Mely keblünkön jégcsap gyanánt
Vérfigyálón végigcsuszik,
Aztán nyakunkra tekerőzik,
S torkunkba fojtja a lélekzetet - - -

Pest, 1847. március

Kölcsey Ferenc és a Himnusz bölcsője

A magyar irodalom (és politikatörténet) főszereplői közé tartozó Kölcsey Ferenc életét ellentmondások sokasága tarkítja: a gyöngye testű, betegségekkel küzdő, mindössze negyvennyolc évet megélt költő oly széleskörű és fontos életművet hagyott hátra, mely egy kemény, elszántan hazaszerető lélekről ad tanúbizonyságot.

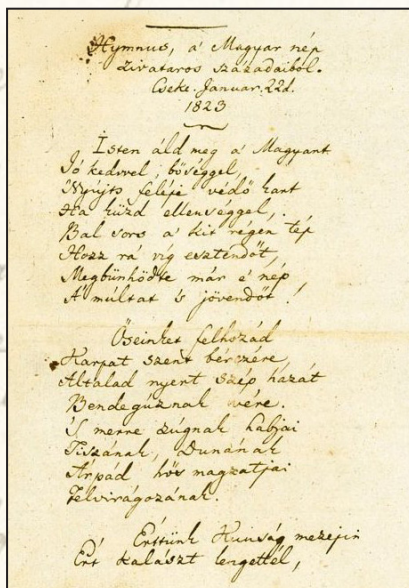

Nagytekintélyű, Szatmár megyei nemesi család legidősebb gyermekeként látta meg a napvilágot 1790. augusztus 8-án. Szülei ugyan nem voltak gazdagok, de művelt emberként fontosnak tartották az anyanyelv ápolását, és ebben a szellemben nevelték gyermekeiket. Kölcsey ifjú éveiben nincs is nagyobb gyönyörűsége, mint a műveltség. Sajnálatos, hogy oly korán, már tizenegy évesen árvaságra jutott, miközben a történelem legpusztítóbb betegségei között sorakozó fekete himlő is hatást gyakorolt egész életére: fél szemére megvakította, betegessé tette.

Költészete a szatmárcsekei családi birtok magányában, a felvilágosodás és a romantika határvonalán fejlődött ki az akkor „divatos” szentimentalizmus jegyében. (Forrás: <https://szatmárcseke.hu/index.php/vendegvaro/koelcsey-ferenc-eletrajza>)

Legismertebb műve a Himnusz, amelynek 2023-ban van

a bicentenáriuma. Palánki Ferenc római katolikus püspök igehirdetésében nemzetünk nagyjairól és alkotásaikról emlékezett meg. „Minden nagy mű a Szentírás parafrázisa” – fogalmazott Pilinszkyt idézve.

– Mondhatjuk, hogy a Himnusz egy hívő ember Istenhez fordulása, fohásza, aki minden bűn, emberi gyarlóság, gyengeség ellenére is szinte könyörögve kéri a kedvet, a kegyet, a védelmet, a jót, a bőséget magyar népe számára.

* (<https://reformatus.hu/egysegben/hirek/ketsaz-eves-a-himnusz/>)

Hiszem, hogy a Himnusz bölcsőjét, amelyben ringott, a szatmári néplélekből faragták ki. Ez egyszerűen, mégis mély hitvallással őrzi az Istenhit ősi csodáját, misztikumát. Ugyanebből a jelképes fából készülnek mind a mai napig a csónakfejfák is. A fába vésett mementók húsvéti üzenetről is prédikálnak. Győzelemről a porladó-korhadó elmúlás felett! A fejfák előre döntött elhelyezése ugyanis sorsfordító mozzanatra hívja fel a figyelmet. Aki megpróbál hasonló módon megdőlni egész testtartásával, két dolgot tehet: vagy orra esik, vagy lép egyet előre. A halál pillanatában az Isten nélküli emberi büszkeség mindig orra bukik, de az alázat tudja, hiszi, reméli, hogy van előre lépés. Ennek lehetőségét adta meg Isten Jézus Krisztus halálával, feláldozásával. Van előre lépésünk hit által életünkben, sőt meg a halálunkban is!

(Bővebb információ: <http://www.oroksegtura.hu/orokseghelyszinek/csonakfejfas-temeto-es-kolcsey-mauzoleum-szatmárcseke>).

Bugyi-Csibrány Lili
és Czető Norbert

Lackfi János: #jóéjtpuszi 2¹

„kezedbe adom szeretetem tükrét”

Lackfi János, József Attila-díjas költőnk neve sokak számára ismerős lehet. A kortárs irodalom egyik meghatározó alkotója őszintén, humorral fűszerezve, de kendőzetlenül vallja meg a hitét a #jóéjtpuszi második kötetében.

Hétköznapi problémák, elvárások, sebek, fájdalmak, félelmek, aggodalom, féltékenység, irigység, gőg, emberi szabályok és korlátozottság jellemzi az életünket, de az emberin túl ott van az isteni szeretet, tervek, gondolatok, törvények, ott van Isten, aki megszabadít emberi látásmódunktól.

Ha nagyon röviden szeretném összefoglalni a verseskötet mondanivalóját, akkor ezzel az egy, de összetett mondattal tenném.

„...sose egy félről szól a keresztény hit, hanem kettőről.”

Összetett, mert sose egy félről szól a keresztény hit, hanem kettőről. Az emberről, aki küzd a megkötözöttségeivel, a múltból hozott fájdalmaival, sebeivel, egójával és Istenről, aki megszabadítja az embert béklyóitól, kishitűségétől és fájdalmaival, sebeivel, hibáival, bűneivel együtt szereti. Szereti, mert leküldte a földre egyszülött Fiát, hogy megérezze, átérezze és hordozza az emberi terheket, tragédiákat, hétköznapi feladatainkat. Nemcsak leküldte, hanem értünk emberekért, a mi bűneinkért fel is áldozta, hogy megszabadítson minket és megváltsa az életünket.

„Szóval azért jött, hogy bőrünkbe bújva megtapasztalja az emberi létezést. Velünk akart lenni teljesen, s még mindig velünk van a világ végezetéig.”
(Babaház 53)

A költő azt veti papírra és fogalmazza meg egy egész kötetben át, amit minden keresztyén ember tud és ismer. Felteszi újra és újra a kérdést: Elég az, ha csak tudjuk és ismerjük Isten és Jézus Krisztus „történetét”, ha „csak” magunkhoz vesszük Krisztus testét és véréát, de a templomból kilépve már azon morfondírozunk, hogy ki jöhetett új autóval vagy az előttem lévő emberre miért mosolygott rá jobban a lelkész? Jézus „csak” ennyit akarhatott, hogy olvassuk a Bibliát, járjunk templomba, adakozzunk, vegyünk úrvacsorát, de a templomból kilépve, a hétköznapi életünkben, a családjunkban megfojtsanak a gondok, a múltban átélt fájdalmak és a bizalmatlanság másokkal, magunkkal szemben? Jézus nem ennyit akart. Ő most is az egész életünket akarja, élő kapcsolatot akar velünk, de ehhez mi is kellünk. Ahogy minden kapcsolatban, itt is két fél van: én és Jézus. Igent kell mondjak Jézusnak ahhoz, hogy Isten „szeretet tükrével” lássam az életemet és mások életét. Isten türelmes, vár ránk, de döntésünk kell, és ha az új élet mellett tesszük le a „voksunkat”, akkor ő tárt karokkal fogad minket.

„A szeretet puha kötelékével szeretne vonzani, édes ígését kínálja és erős ígéreteit, szelíd csodáit és szabadítását. De csak, ha akarjuk. Ha igent mondunk rá.”
(Lehengerlő 177)

Lackfi köntörfalazás nélkül kérdőjelezi meg a jól felépített, erős bástyákkal körbevett életünket, amely tele van megkötözöttségekkel, előítélettel, szorongással. Jézus mindig ott van mellettünk, csak hívnunk kell a „teherlevevő kisiparos” számát és ő készséggel elviszi, elhordozza minden terhünket.

Valóban szeretnénk, ha megszabadítana Jézus?

¹ Lackfi János, #jóéjtpuszi 2, Bp., Harmat, 2022. A következőkben a kötetből vett idézetek esetén a verscímet és a lapszámot az idézet után zárójelben adom meg.

„Mert a többség, ugye, mindent elvitetne, ha kérdezik elsöre, de később szép sorban visszahozhatja a terheket, mert nem komfortos már azok nélkül élni, szabad szívvel ennyi idő után, megvannak, ugye, a beidegződések. (...) kicsit kezdem is sajnálni magamat, mit fogok tenni a temérdek felszabaduló időben, ha nem kell majd nyígnom, jajédesistenemeznem, szenvednem, világ árvájának érezni magamat.”
(Kisiparos 192)

Nem könnyű lépés Jézusnak átadni az életünket, de ha egyszer igazán, szívedet, lelkedet odaadod neki, úgy, ahogy van, megtörtén, sebekkel tarkítva, akkor megérzed Jézus erejét, szeretetét és megszabadítását. A kötet hétköznapi nyelvezettel és példákkal mutatja meg az isteni üzenetet, amit mindenki ismer, de újra és újra hallanunk és éreznünk kell: Jézus kereszthalálával megváltotta az életünket és Szentlelke által mindig közöttünk van. A Jézussal való élő kapcsolat biztonságot ad nekünk, hogy sose maradunk egyedül!

Lackfi könnyedén, természetesen mutatja be a Jézussal való kapcsolatunkat. Miközben olvastam a verseket, folyamatosan mosolygott a lelkem, hogy igen, valóban, a szó legszebb értelmében annyira egyszerű és könnyű lenne az életünk, ha átadnánk Jézusnak és benne bízva élnénk

tovább. A költő hétköznapi példákkal, az emberi „butasággal” szemlélteti a humor és az önirónia tükrén keresztül, hogy egyedül mi magunk nehezítjük meg, terheljük le az életünket.

„Odaér a kapuhoz a dühös ember, tajtékzik, mert ez a rohadt világ tele van igazságtalansággal, mindenki a másik vesztére tör, tisztességgel semmire se mész, leginkább kitaposná a belét ennek a sok mocsoknak, de akkor még őt sittelnék le, rohadjon rájuk az ég, ez a tetves kapu is azért van csak itt, mert őt ki akarják zárni mindenkiből. (...)”

Odaér a kapuhoz a megszábadított ember, tele van fájdalommal és örömmel, igen, így, egyszerre, bár csak segíthetne mindazokon, akiket halálra sebzett az élet (...) bárcsak érzékelnék az irgalom erejét (...) a meggyötörtek is kapnak új életet, áradnak élénk jelek, ölelések, izzó szavak, színek, ízek, gyönyörűségek, bárcsak vennénk, mennyire felszábadít kín és ujjongás így együtt, lám, itt ez a kapu is, mi lehet mögötte, újabb kaland, lenyomja a kilincset és belép.” (Kilincs 116-117)

Kedves Olvasók! Nagy szeretettel

ajánlom a kötetet, amely a szeretetről, a Jézus Krisztussal való élő kapcsolatról szól. „Isten maga a futás, mely legyőz engem, és legfőbb diadalom is egyben. Isten a munka, és Isten munkál. Eltáncolom Istent, és Isten eltáncol engem. Istent imádkozom, és ő imádkozik engem. Isten hal meg bennem, Istent élem, és Isten bennem akarja túlélni halálomat.” (Túlélni 149)

Áldott feltámadást, áldott húsvéti ünnepet kívánok mindenkinek!

Bugyi-Fazakas Fanni

Nagypénteken elhal a harang szava a kis csendes faluban, s a kerepelő tompa zordon hangja adja tudtul a sötét napot.

Az ájtatos hívek visszagondolnak a kétezer éves történetre. A kisgyermeknek egészen új még az.

Télen, mikor csikorgott a hó, mikor a házfedelek olyan fehérek voltak, mint az abrosz, akkorról még visszaemlékeznek a kis Jézuska születésére. Bethlehemes pásztorok élénkeltek szép versekben. Mélyen megható volt, hogy a kis Jézuskát hogy melengették lehetetlennel az oktalan állatok...

Hát ma megint annak a történetnek a folytatása van.

Látszik is mindenről. A kemencében most is olyan nagy tűz lobog, mint akkor. A dagasztóteknőben ugyanaz a finom fehér tészta dagadozik. Az édes mama két összekötött lúdtollal tojássárgájából festi a pohos fonatosokat, melyek kíváncsan terjeszkednek el a pléhekben. Ez aztán az igazi ecset!

Ott künn a mozsárban mákot tör az öregbérés, csak úgy döng bele a ház, amint hatalmasan felelget a szomszédba, ahol szintén mákot törnek.

A kisgyerekek kiérzik ebből a rendkívüli jövőt, s kíváncsian tudakozódnak, hogy most ugyan ki született.

– No, hát gyere ide a térdemre, te kis mamlasz. Majd elmondom. Nem született ma senki, hanem az a kis Jézuska, aki az aranyos diókat hozta télen, meghalt.

– Meghalt szegényke?

– Hiszen láttad a szobában lerajzolva a keresztben. Ott a nagy kép az apa ágya fölött.

– Az a szakállas ember? Hiszen a Jézuska még kicsike.

– Megnőtt azóta, bohó... Nagy lett, férfi lett, az igazságot hirdette, hát megfogták a zsidók és keresztre feszítették...

– Megint azok a csúnya zsidók...

(Nem megint az, te csacsi. Hanem ez a többi a megint.)

A kétezer éves történet így kíséri a gyermekek képzelődés világát egész éven át karácsonytól húsvétig, húsvétól pünkösdig, s megújul a szent rege évről évre, mint ahogy a régi füvek nőnek újra a réten, s a régi lombok visszaaggatóznak a fagallyakra.

Nagycsütörtöktől egész szombat estig megy a gyász. Élénk színű kendőt nem tesznek fejükre az asszonyok. A templomba is úgy se reglenek a hívek, mint ahogy a temetésre szokás. Csikorgó csizma nem illő most, se slingelt kötény, vagy piros galand.

A templomban a szent passiójáték folyik. Oh, a kis gyermekek milyen haragvó szívvel, milyen megriadt tekintettel nézik a „fölfeszítést”, s hogy villognak szemek, mikor fölhasan szombat este a halleluja, hogy az „Üdvözítő föltámadott”.

Hát igaz lehet-e ez mind?

Igaz, bizony igaz! Mire felnőnek e kicsinyek, minden meg fog változni körülöttük. Más világ lesz, más emberek. Sőt még ugyanezek az emberek is mások lesznek. Erdő helyén mocsár lesz, mocsár helyén szántó föld lesz, házak helyén tövis nő és dudva... Mindent összezavarhat, felfordíthat az idő, de a szent rege mindég marad, s örök kísérője lesz az emberiségnek.

Az Úr föltámadt harmadnapra. Újra zúg a harang a toronyban. Az igazság diadalmaskodott, s előlött most már örülni illik minden jámbor kereszténynek.

Van is elég öröm a programon. Minden nemű és korú ember megtalálja a magáét.

Nemcsak a konyha adózik a nagy ünnepnek mindenféle jókkal, s ez az a nap a tót ember szerint, mikor az ember olyan jól lakik, hogy se ülni, se állni, se lefeküdni nem tud, hanem megvannak a szívgyönyörködtető örömök is. A szüret még nem volt olyan régen, hogy meg ne maradt volna a pincében a legjavából egypár liter: annak most végire kell járni vidám beszélgetés mellett. Úgyis képviselőjelölteké fog ezután fogyni. Koma a komával, sógor a sógorral összeülnek, s kicserélik eszméiket a világ dolgainak a folyásáról.

– Mégiscsak azt mondom én, sógor, hogy nem bolond ember az a Tiszai Kálmány. A béresben is az olyat szeretem, aki kilenc évig állta meg egy helyen...

– De mást beszélnek a baliak. Erősködnek, úgymond, hogy ők jobban tudnák...

– Sok beszédnek sok az alja, sógor.

– Dejszen, a hordóra is jó minden tíz esztendőben új abroncsot verni.

– Meghiszem; de már azt az egyet mégse engedném, hogy a vasabroncsot levegyék s nyírgúzzsal tartsák össze a dongákat. Mert abroncsa válogatja, sógor...

– A fekvés is jobban esik, ha az ember az egyik oldalról a másikra fordul.

– De fordulás közben könnyen ki is potyyanhat az ágyból. Annak a mondója vagyok én, hogyha karó helyett oszlop jön ám rajta, de nem sokat hederíték rá, ha úgy szólnak: „Félre erdő, bokor jön helyetted”. Nem bolond az erdő, hogy félre menjen!

Ilyen szép jelképletes szavakban morzsoltgatják a nagy politikát az atyafiak iddogálás közben. Igaz, hogy egyik se lesz bölcsebb belőle, de legalább az idő telik jól és gyorsan.

De az öregek mulatsága nem ér egy pipa dohányt sem összehasonlítva a fiatalokéval.

A szücs már harmadnapra rajzolja penicilusával a festett tojásokat. Ékesebbnél ékesebb figurákkal telik meg a piros fal. Madarak, tulipánok, szívek, vasmacskák, rózsák s mindenféle jelvények pompáznak rajtok. Filigrán keze van a majszternek: csupa gyönyörűség, ahogy az kivarja mindenkinek kívánságát.

A színes tojásoknak nagy szerepük van húsvét másodnapján, mert akkor esik az öntözökös.

Hajadon leányok már két hét óta számít-

gatják, néha előre megálmodják: ki jó őket megönteni.

Melyik legény kapja a legszebb tojást? Ennek a virágtalan is jó lesz. Amazt pedig csak egyszerűen mézespálinkával fogják megkínálni a szülők. Aki a színes tojást kapja, az lesz az igazi.

De azt nem nehéz kitalálni, ki kapja. Hiszen arról már húsvét első napja tájékoztathatta az illetőt.

Minden leány bokkrétát küld ezen a napon korán reggel annak a legénynek, akit ki akar tüntetni. Nem igazi virágból van a bokréta, hanem a boltban vettből, mert ez a divat. A bokkrétán alul pántlika van kötve csokorra, melynek a két vége lefityeg a kalapról. Mert a csinált bokkréták mind egyformák, hanem a pántlikáról ösmeri fel a leány napközben, hogy az ő virágát tűzte-e fel a legény vagy másét. Mert aki szemrevaló, kap az nem egy bokkrétát, de tízet is.

Persze az erkölcsök mindég fogynak, fogynak. A leányok most már négyfelé is küldik a virágot, s a legény köröskörül tűzdeli kalapját kilenc bokkrétával nagy hivalkodásban. – Most már nehezen ismeri ki a becsületes vonzalmat az ember; mert ráfekszik arra is, letakarja szemünk elől az átkozott „módi”.

– Csak jó idő lenne húsvét másodnapján!

Ez a jámbor óhajítás fakad fel a szívekből a falvakon.

Mert ha mosolyog a nap ilyenkor és nevet, akkor szabad az öntözökös. Akkor kiviszik Pannát vagy Örszét a kúthoz, s úgy öntik meg vödörrel, hadd legyen friss egész esztendőben. Ilyenkor aztán sikoltozik, duzzog, de legalább meg szabad fogdosni is. A szerelem szereti a durvaságot, ha őt szolgálja.

Hanem ha hideg idő van, akkor csak odabent az öregek szeme láttára történik meg az ünnepélyes aktus. Egy hitvány bögrécskét nyomnak a legény markába, abból önti meg módosan, szégyenlősen, a java szétfut a ruháján, alig csipi meg egy-két hideg csöpp az eleven testet. Sovány egy húsvét az ilyen!

Hanem az az igazi a kútnál. Amikor csuromvíz lesz a patyolat ingváll, nedvesen odatapad a derekához, s ingerlő idomait igazi színökben mutogatja.

Mindjárt hétfőn reggel népes lesz a falu, dörömbölés, vihogás, sikoltás hangzik mindenünnen. A legényeknek van dolguk, sorba járni a házakat egész a miséig. A misére fölszedik a lányok az ünneplő ruháikat, akkor már nem szabad bolondozni többé.

Hanem a kisebb fiúk járhatnak egész nap az egykorú kislányokat meglocsolni. A szülők mindenütt szívesen látják őket, s teletömik zse-

beiket kaláccsal, tojásokkal és ezüstpénzekkel. Ez apró fiúk nagy karavánokká verődnek, s úgy mennek csapatostul kislányos házakhoz: míg estefelé aztán megosztóznak a közös zsákmányon. „Saját kezükre” csak a tehetősebbek dolgoznak, a bíró uram fiacskája, vagy a nótárius gyermeke, aki különösebb kedvezményekben részesül arisztokrata voltánál fogva, s ebből a szempontból nem lehet kompániába senkivel, mert rövidségére szolgálna.

Természetes, hogy az általános jókedvben megereszkedik az öregek fagyossága, s bizony nénémasszonyomokat is megöntik a jó rokonok, szomszédok és ismerősök merő tréfából is. Van elég tönkretett ruha, gondolhatni, s emiatt boszszankodás.

De hát nem esik messze a fizető nap. Reggelre már nagyot fordul a világ, az asszonyok dolga áll feljebb.

Most a kisleányok mennek vissza locsolni a tegnapi látogatóikat. Szemérmesen, félénken lépegetnek a kis kötényeik alá rejtett bögrével. Az alvó fiúcskát (mert az a virtus, ha olyan korán jön a kis Borcsi, mikor még Gyurica alszik) felrángatják az ágyból, s maga az édesanyja viszi oda a veszedelembe... zsupsz... egyet villan a zöld bögrécske s brrr... összevacog a foga a hideg víz-

től. Megtörtént. Már most tessék csak visszaadni a piros tojást, amit tegnap szereztél.

A nagyobb leányoknak nem illik a legény után járni. Ők nem is mennek, de a bosszú azért el nem marad.

Összeszövetkeznek a legpajkosabb menyecskékkel délután, s amint kiülnek sütkérezni utca hosszat elülve hosszú sorban mindenütt a házak előtti padkákat, ott a vödrök és a telekancsók elrejtve a hátuk mögött, s amely férfiember ilyenkor az utcán mer mutatkozni, pajkos jókedvökben ugyancsak zuhogtatják nyakába az áldást.

Estefelé pedig, mikor mindinkább vérszemet kapnak, még az átutazó furmányosok sincsenek megkímélve.

Minden férfi ellenség! Ez a jelszó.

Van hangos lárma, kitörő jókedv, csatara egész késő szürkületig, míg az esteli harangszó megkondul.

Akkor aztán kezdődik a tánc a faluban. Vége az ellenségeskedésnek. Ott megint minden asszony és minden férfi kibékül.

Forrás: <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Mikszath-mikszath-osszes-muve-2A85B/cikkek-es-karcolatok-5186-kotet-40CD5/1884-cikkek-tarcai-68-kotet-4B451/a-husvet-falun-4B5BE/>

A béke bárkájá

Egyházközségünk az idei évben is csatlakozott a Hajdúszoboszló Város által szervezett Húsvéti Park kezdeményezéshez, aminek központi témája a béke. Reformátusként hisszük: Húsvét, a Feltámadás-ünnepének békéje **Isten megmentő szeretetében** van. Jézus az Ő feltámadása után ezt a békét közvetíti, mert szinte kivétel nélkül így köszön barátainak egy-egy megjelenése alkalmával: „**Békesség nektek!**” Isten megmentő szeretetét egy sokkal régebbi szimbólum is hordozza, mint a kereszt. Ez Noé bárkájának története, amely a Hajdúszoboszlói Református Egyházközség idei installációjának központi szimbóluma.

Az özönvíz a teljes pusztítást jelképezte. Isten azonban úgy döntött, hogy esélyt ad a megmenekülésre. Amikor az özönvíz áradása megállt, Noé többek között galambbal győzdött meg a víz apadásáról. Az olajággal érkező galamb így válik Isten békéjévé, amely az új életet hordozza.

Interaktív installációnk **egy bárkát** ábrázol, mint Isten megmenekítésének jelképét. A bárkára **szegekkel** olyan **galambokat** helyezünk, amelyek bárki számára elvihetőek. Rajtuk egy-egy bibliai idézet, amely a békét hangsúlyoz-

za és ezek az idézetek Isten áldását hordozzák. Szeg és galamb. E kettő

együtt sajátos húsvéti jelkép is egyben. **SZEG**= Jézus halála a Golgota-hegy keresztién, a **GALAMB**=Isten békéje.

A bárka oldalán megjelenik egy **nagy olajág-szimbólum** is. Alatta „üres”, sematikus olajáglevelek egy dobozban, amelyek alkoholos filctollal megírhatók. Ezekre bárki írhat imádságot, kérést, gondolatot a béke jegyében, amit azután felfüggeszthet a kezdetben csupasz „olajágra”. Így reménység szerint egyre több levél lesz az olajágon, amely jelképes kivirulásával szintén bibliai eredetű és a növekvő vágyat mutatja be a béke iránt. A református installáció célja, hogy egyszerre teremtsen meg a bibliai üzenet **MEGKAPÁSÁT** (elvihető galambok) és gondolataink, kéréseink **ÁTADÁSÁT** („szendülő olajág), ezáltal segítve az interakciót egy olyan bibliai jelképpel (bárka), amit az emberek jelentős többsége ismer.

Látogasson el a Kovács Máté Városi Művelődési Központ és Könyvtár melletti parkba!

INTERJÚ GYÖRFI MÁTÉ IGAZGATÓHELYETTES ÚRRAL

1. Vannak, akik még nem igazán ismerhetik Igazgatóhelyettes urat. Kérem, mutakozzon be röviden!

Györfi Máté vagyok, két gyermekes családapa. Gyermekkoromban Hajdúszoboszlón éltem, de a középiskolát Debrecenben végeztem. Tanári diplomámat Egerben az Eszterházy Károly Főiskolán szereztem testnevelés szakon. Tanulmányaimat Budapesten folytattam az ELTE PPK karán. Tanári pályafutásomat Budapesten indítottam el 2012-ben. 2020-ban költöztem haza a családommal a szülővárosomba Hajdúszoboszlóra és kezdtem el tanítani az akkor megalakult Gönczy Refiben.

2. Mi az, amit Igazgatóhelyettes úr megtanult az aktív sportéletből?

Az aktív sportélet tanítja az embereknek a kitartást, a fegyelmet és az önuralmat, ami szükséges az eredményes sportoláshoz és a kitűzött célok eléréséhez. A sportban való részvétel arra is tanít, hogy a kemény munka és az elkötelezettség idővel meghozza a kívánt eredményt. Emellett a sportban résztvevők megtanulják a csapatmunkát, az empátiát és a kommunikációt, ami segíti őket a mindennapi életben is.

Az aktív sportélet tanítja az embereknek a fair play és az etikus magatartás fontosságát, amelyek olyan értékek, melyek által az emberek tiszteletet szerezhetnek mások szemében. A sportban résztvevők megtanulják, hogyan kell tiszteletben tartani a szabályokat és az ellenfeleket.

3. Hogyan látja Igazgatóhelyettes úr a Gönczy Refi közösségét? Mi az, amit kiemelne a munkatársi és tanulói közösségből?

A tanár-diák kapcsolat kulcsfontosságú a diákok és kollégák számára egyaránt. A diákoknak szükségük van az oktatásra és az iránymutatásra a tanulmányaik során. A jó tanár-diák kapcsolat elősegíti a diák sikerét az iskolában és az életben. A tanár segítő szerepet játszik a diákjai életében. Nemcsak az anyagot tanítja, hanem a diákoknak támogatást is nyújt, ha szükségük van rá és a tanár lehet az, akire a diákok számíthatnak, ha segítségre van szükségük.

4. Mit gondol Igazgatóhelyettes úr, milyen hatással van a megjelenő hitélet a Gönczy Refi közösségre?

Az emberek hitélete jelentős hatással lehet egy közösségre. A hit közös alapja lehet egy közösségnek, ami összehozhatja az embereket, és megerősítheti a közösségi érzést. Gyakran tartalmaz olyan értékeket, mint a szeretet, az együttérzés, az elfogadás és a tolerancia, amelyek elősegítik az etikus és tiszteletudó magatartást a közösségben.

5. Áprilisban lezárul a beiratkozás időszaka. Hogyan értékeli Igazgatóhelyettes úr az eddigi eredményeket?

A beiratkozás április 20-21-én lezárul. Egy szép és reményteljes időszakon vagyunk túl, amit már januárban megkezdtünk. Sok családdal találkozhattunk a két meghirdetett „Játékkuckó” foglalkozásunkon, ahol a gyerekek a leendő elsős peda-

gógusokkal különböző foglalkozásokon vettek részt, míg a szülők az iskola mindennapjaiban tekinthettek be egy tájékoztató keretében. A sok befektetett munkának lassan beérik a gyümölcse és remélhetőleg két, szép számú első osztályt indíthatunk a 2023/2024-es tanévben.

6. Kérem, fogalmazza meg jókívánságait a Gönczy Refi közösségének!

Kívánok az elkövetkezendő évekhez sok kitartást, szorgalmat, türelmet, egészséget, és megannyi örömteli pillanatot gyerekeknek, pedagógusoknak, szülőknek egyaránt! Legyen „mosolygós” minden tanév, tele élményekkel, tapasztalatokkal, megszerzett tudással!

**Készítette: Kis-Simonka Luca
8. osztályos tanuló**

Thököly Vajk:
Ideje van

Ideje van a reggelnek,
az ébredő új reménynek,
a tisztességes munkának,
ím szívből jövő hálának.
Ideje van az Istennek,
az imára kulcsolt kéznek,
friss kenyérnek, bő áldásnak,
új életnek, majd halálnak.
Fehérnek és feketének,
a szivárvány száz színének,
lágynak tavaszra, meleg nyárra,
gazdag őszre, téli fagyra.
Kedves szóra, ölelésre,
bölcsőt ringató mesére,
családnak, igaz barátoknak,
nótázásnak, koccintásnak.
Rendelt ideje a könnynek,
sírásnak és nevetésnek,
az egyre mélyülő ráncnak,
ezüstös, bölcs őszhajszálnak.
Akinek nincs ideje,
talán nem volt boldog sose,
csak a világot hajszoja,
testét-lelkét kiárulja.

Idősek nappali ellátása

Szeretettel hirdetjük az ANNA Idősek Otthonában működő nappali ellátásunkat! Magas szakmai színvonalon kínáljuk a napközbeni tartózkodás biztosítását igényes környezetben, amely lehetővé teszi kiváló társas kapcsolatok kialakítását barátságos légkörben. Emellett segítünk az alapvető higiéniai szükségletek kielégítésében, az egészségügyi alapellátás megszervezését és szakorvosi ellátáshoz való hozzájutás segítségét. Színes, szórakoztató szabadidős programjaink a szabadidő aktív eltöl-

Áldott ünnepet kíván az ANNA Otthon közössége!

téséhez járulnak hozzá. A hivatalos ügyek intézésében is készségesen állunk rendelkezésre és szükség esetén étkezés is igényelhető

nálunk. Alkalmaink térítésmentesek, az eljutást kisbuszokkal segítjük. Várjuk jelentkezését a **06 30 747 6676**-os telefonszámon!

Nyertes TOP-pályázat!

Isten iránti hálával adunk tájékoztatást, hogy a Hajdúszoboszlói Református Egyházközség eredményesen indult a TOP_PLUSZ-3.3.2-21-HB1-2022 pályázaton! Ennek alapján 2022. december 21-én került átadásra a Tanúsítvány 100 millió forint támogatásról, amelyből a Hajdúszoboszlói Református ANNA Idősek Otthona tud részlegesen megújulni. A Tanúsítványt Pajna Zoltán, a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat elnöke adta át Czető Norbert református lelkésznek és Matyasovszki Dávidnak, aki Hajdúszoboszló Város Önkormányzatát képviselte.

Terveink szerint a pályázati összeg a szociális alapszolgáltatásainkhoz kapcsolódó energetikai és infrastrukturális fejlesztést teszi lehetővé, értve ezalatt az idősotthonunk alsó szintjének fűtőkorszerűsítését, a nyílászárók cseréjét, a villamoshálózat felújítását, az alapellátáshoz kapcsolódó hivatali helyiségek teljeskörű felújítását, konyhafejlesztést és egy kisbusz vásárlást. Jelenleg a szakmai tervek kidolgozásának fázisában vagyunk.

JÚDÁS ÉLETE ÉS HALÁLA.

Az apját vén uzsorás Simonnak szólították. Az anyja beteges asszony volt. Bátyja intézte a nagygazdaságot. Kerijothban született, ezért nevezték Júdást Iskáriótesnek. Amikor felnőtt ügyes kereskedő lett, jól sikerült üzletei voltak. Néhányan megirigyelték és Jerikó mellett leütötték, összes pénzétől megfosztották, szolgálja elmenekült. Az arra járó emberek félrehúzták az árnyékba és ott feküdt mozdulatlanul. Jézus a Messiás tanítványaival járt arra, megállt mellette, hosszan nézte és megszólította, - Júdás! - Nem a bűneit olvasta fejére, hanem tanítványai közé hívta. - Gyere, kövess engem. A Mester tanítványa lett.

Különös és csodás világba került. Jézus gyakran félrehúzódott imádkozni, azután sokan jöttek hozzá és napokig hallgatták prédikációit. Többen elhagyták bűneiket és megtértek, betegek meggyógyultak, éhesek jóllaktak, sőt még halottakat is támasztott. Júdásnak kicsit rosszul esett, hogy amikor tanítványait prédikálni küldte, őt mindig a másik mellé osztotta be. Megélnékül, amikor Jézus a tanítványok pénzét reá bízta. Azt is észrevette, hogy soha nem számoltatják el, ezért elcsipegetett belőle.

Három év múlt el, hogy Júdás az Úrnak tanítványa volt. Egy alkalommal Filippi környékén letelepedett a tizenkettővel. Jézus megkérdezte tőlük, hogy kinek mondanak engem az emberek? Ki ezt, ki azt válaszolta. - És ti kinek mondotok engem? - Majdnem kiszaladt Júdás száján, hogy próféta vagy, de Simon Péter megelőzte: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” (Máté 19, 16.) Az Úr ezt mondta neki: - Boldog vagy Simon, mert az én mennyei Atyám jelentette ki ezt neked.

Egy alkalommal Jeruzsálemben a tanítványaival belépett a templomba prédikálni. Júdás kívül maradt és gondolkozott Jézus szaván. Az Úr ezt mondta: „Aki engem látott, az Atyát látta, mert én és az Atya egy vagyunk.” (János 14, 9.) Hogy lehet ez, mert Mózes is látni szerette volna Istent látni, de az Úr így szólt hozzá: „Nem láthat engem senki.” (II Mózes 33, 20.) Isten olyan nagy hatalom, Akinek dicsőségét nem láthatja emberi szem. - Pénz lopással gyanúsítja a Megváltó, pedig semmit nem csent el a tanítványok vagyónából, hanem egy kicsit félre rakott belőle, nehezebb időre készülve. (János 12, 6.)

Nehéz volt megfejtetni a Mesternek ezt a kijelentését, hogy: „Nem én választottalak titeket, és egy közületek ördög.” Van ördög, vagy nincs? A sadduceusok nagyon tanult emberek voltak és felismerték, hogy nincs ördög, se angyal, se rendkívüli isteni jelenés. Ha mégis volna ördög, melyik tanítványában látja ezt az Úr? (János 6, 70.) Kiben van ördög? (János 13, 20.) Ez nem kérdés, mert Péter tanítványára mutatott a Mester: „Távozz tőlem Sátán, mert bántásomra vagy nekem.” (Máté 16, 23.) Tehát Péter az ördög.

Összeroskadva töprengett. Nem gondolt arra, hogy a főpapok, hónapok óta figyelik minden mozdulatát és szavát.

Hátulról valaki megérintette és a nevént mondta. - Júdás, az Iskáriótes. - Megrebbent, hátranézett és Alexander pap mosolygott reá. - Ugye emlékszel a gyermekkorunkra, amikor sokat játszottunk együtt? Meglepő a mostani találkozásunk.

-Hát igen, igen - válaszolta kicsit zavartan. - Gyere be hozzánk és csak nem itt az utcán beszélgetünk.

A kényelmes szép szobában félénken körülnézett, aztán leült. A szolga bort és süteményt hozott. - Beszélj! - biztatta Alexander.

Hozzákezdett. - Felnőttem, kereskedő voltam, jól ment az üzlet, amikor teljesen kiraboltak. A Názáreti éppen arra járt, megszólított és tanítványának fogadott. Eleinte jól ment minden, most pedig otthagyni készülök a Názáretit. Valami más munkát keresek.

-Akkor én következek, de igyunk egy kicsit. Sokat tanultam, bekerültem a Nagytanácsba, ahol könnyű és nehéz volt az életem. Itt van például a Názáreti esete, aki felborította az ország békéjét. Mit tegyünk? Ezt, meg azt gondoltuk, és oda jutottunk, hogy legjobb volna egy késő este szép csendesen eltüntetni. - Szünetet tartott. - Gondoltál arra, hogy besegítenél?

Júdás egy pillanatig hallgatott. - Talán igen.

-Akkor megbeszéltem a főpapokkal és egy hét múlva gyere vissza.

Júdásnak fölvillant a szeme, mert egy lépcsőfokot látott a felemelkedésre. Nagy barátsággal távozott és egy hét múlva újra megjelent. A szolgák tisztelettel hajlongtak előtte. Büszke volt arra, hogy ő milyen fontos ember, a főpapokkal és vezérekkel találkozik, akik örvendeznek ezen a lehetőségen. (Lukács 22, 4.)

- Szeretnék, ha senkinek nem szólnál a terveinkről. Valamennyi tiszteletdíjat tudunk adni és arra is van lehetőség, hogy a hivatalunkban elhelyezkedhess. A kérdés tehát az, hogy hol, mikor és hogyan állítsuk le csendesen a Mestert?

Vasárnap Jézus végig vonult a városon a templomig. A sokaság letört leveles ágakat és ruhájukat elébe dobva ujjongott: „Áldott, Aki jön az Úrnak nevében. Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban”. (Lukács 19, 31.) Jézus az Isten házába ment és ott prédikált.

Júdás azon a héten többször is szorongva lépett Alexander szobájába és megkérdezte, láttad és hal-

lottad a sokaságot? Alexander nyugtatta. Iskáriótes jól megértette a dolgokat és bátorságot vett.

Jézust Isten angyalai erősítették. (Máté 22, 43.) – A tanítványok együtt voltak a vacsorán és azon vitáztak, hogy ki a nagyobb közöttük, Péter, Jakab vagy András? Júdásnak fájt, hogy a neve szóba sem került. Jézus felállt az asztaltól, edénybe vizet hozatott, és sorra megmosta tanítványai lábát. „Példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjete.” (János 11, 15.)

A vacsorát csendben fogyasztották el. Jézus szívében nyugtalankodott és megszólalt: „Bizony mondom néktek, hogy egy tiközületek elárul engem.” (János 13, 31,) Jaj annak az embernek. Sorra fordultak az Úrhoz: Én vagyok a bűnös? – kérdezte Júdás is. – Akinek a falatot adom, az árul el engem. Együtt mártott a tálba a Mesterrel, felállt és kiment. Az árulást forgatta szívében és rohant a Nagytanácsra. A többiek nem értették Krisztus szavát és arról vitatkoztak, hogy Jézus bevásárolni küldte Júdást, mert nála volt a tanítványok pénze. (János 13, 28.)

Júdás szinte futott, Alexanderrel találkozott, aki tovább sietett. – Most nincs időm, majd máskor. A megbeszélés szerint cselekedj.

Júdás megtorpant, mert gyalogos és lovas római katonákat vett észre, és olyan embereket, akik botokkal, fáklyákkal fölkészülve várták az estét. A hold szinte nappali fényben ragyogott. Júdás háborgott, mert nem így beszéltek meg az árulást.

Bement a zsbongók közé, ahol kiáltást hallott: - Júdás! - A parancsnok hívta. – Elhadarta, hogy megtaláltam a helyet, ahol ma este a Mester imádkozik. A parancsnok rászólt: - Nem kérdeztelek. – Kedvetlenül ballagott mellette és ismét megszólalt: - A Kidron patakán túl. A parancsnok megint rászólt, - fogd be a szád. – Júdás keserűen elhallgatott.

Megérkeztek a helyhez, megtalálták Jézust és a tanítványait. Semmi sem úgy történt, ahogy előre tervezték. A két „ellenfél” egymással szemben állott, a nagobbiknál fegyvereket hordozó katonák, botokkal felfegyverzett tömeg, a kisebbiknél néhány tanítvány és egy kard.

Jézus előre lépett. – Kit kerestek?

-A názáreti Jézust – felelték.

Magára mutatott. – Én vagytok az. - Akkor néhányan a földre zuhantak Jézus előtt. Kit kerestek? – kérdezte ismét.

-A názáreti Jézust

Mondtam, hogy én vagyok.

A parancsnok lándzsájával döfködté Júdás, - Indulj már!

Lehajtott fejével tántorgott Jézushoz és elfelejtette a szép sálom köszöntést. Csak ennyit nyögött - Üdvöz légy Mester. - Megsókolta Jézust a tarkójánál azután futott Jeruzsálemba a pénze után. Nem is nagyon hallotta azt: - Júdás, csókkal árulod el az Embernek Fiát?

A Nagytanács hivatalában alaposan megvárakoztatták. Végre jött egy mogorva férfi és átadott 30 ezüstöt neki. - Ötvenet kértem, - hogy szóljon valamit, de az illető hátrafordult és otthagyta.

A templom közelében ült le átszámolni az összeget. – Egy... Kettő... Három... Abba hagyta és az odaérkező római katonával kezdett beszélni: – A jutalom adomány... - A katona nevetett. – Nem adomány, hanem júdáspénz, az árulásért – és leköpte. Egy férfi járt arra fiával, aki megkérdezte, hogy mit csinál a bácsi? Júdás észrevette őket és a fiút biztatta, gyere ide és kapsz tőlem három ezüstöt. Az apja megszorította fia kezét. – El ne fogad a vérdíjat. Tovább mentek. Júdás felállt és elismételte, - Júdáspénz és vérdíj. Nem kell. - Visszatért a Nagytanácshoz és ismét megvárakoztatták. A mogorva férfi kérdezte, hogy – miért jöttél? – Itt van a pénzetek, nyújtotta át.

-Milyen pénz? - Amit adtatok. – A te dolgod, . és ott hagyta az árulót, aki utána vágta a teljes összeget. A guruló ezüstöknek olyan hangja volt, mintha a Sátán kacagott volna.

Elindult a Géhinnom, a Gyeheenna völgye felé, ahol a zsidók elégették a szemetet. Reszketett, hogy nem szánakoznak rajta. Zajt hallott, pedig senki sem bántotta. Életében mindig volt valaki, akire egy kicsit támaszkodhatott, mint az édesanyja, kereskedő társa, Jézus, a Nagytanács és a pénz. Úgy érezte, hogy semmije sem maradt. – Mit tettem? – kérdezte önmagától. Egyedül maradtam. Véres szemgolyói alatt mély karikák húzódtak. Személyiség zavarában énye és tudata szétesett. Csak az öngyilkosság foglalkoztatta. Tovább haladt görbe útján a halál felé, aminek megadta magát. Szájából sárgás féle szivárgott. Egy nagyobb fánál megállt, ágait megnézte, azután övét gondosan leoldotta magáról, egyik végét a fára kötötte, a másikat a nyakára hurkolta reszkető kézzel. Öngyilkos lett. Az ég elsötétült, a haragos szél ide-oda dobálta testét, aztán nagy recsenéssel letört az ág és Júdás aláhullott, és belső része kiomlott. (Cselekedetek 1, 18.). A lelke elvált a testétől. Az ördögök nevetve jöttek érte. Elnyerte ennek a szolgálatnak osztályrészét. A mezőt pedig Akeldamának, Vérmezőnek nevezték el. (Cselekedetek 1, 19.)

***

Három nap múlva felragyogott a nap Jeruzsálem fölött is. A városban azt terjesztették, hogy feltámadott az Úr! Megváltott!

Ez a hír bejárta a nagyvilágot. **J é z u s é l !**

Bojtor István

RÖVID VISSZATEKINTŐ

Egyházmegyei Csendeshét, Berekfürdő

2023. március 6-10. között ismét megrendezték az Egyházmegyei Csendeshetet Berekfürdőn. A reggeli áhítatot, énekléseket, előadásokat a lelki feltöltődést szolgálták. A Csendeshéten gyülekezetünk küldöttsége is részt vett, Czető Norbert lelkész pedig előadást is tartott március 7-én.

Nick Vujicic Budapest Aréna

2023. március 11-én Budapestre látogattunk a LIKE! csoport ifjúságával, ahol az Arénában meghallgattuk Nick Vujicic bizonyágtételét: Higgy.Remélj.Szeress címmel. Lelkünk, hitünk megerősítő volt együtt lenni, közösen dicsőíteni az Urat és hallani arról, mennyire szeret minket Isten!

A vers mindig mindenkié!

Ezzel a címmel mutatta be verseit Thököly Vajk szilágysági költőpresbiter, aki a partiumi Szilágyszóvárból látogatott el a templomunkba 2023. március 26-án, hogy saját szerzeményű verseivel, Istentől szóló bizonyágtételével megérintse szívünket. Megvásárolható verseskötetei méltó ajándékként mutatják be Thököly Vajk két évtizedes költői munkáját!

ELŐRETEKINTŐ

Szejdí-dúlás emlékezete

Az idei évtől a Hajdúszoboszlói Református Egyházközség kapta meg a Szejdí-dúlás megemlékezésének szervezési jogát. Rendhagyó istentisztelettel, műsorral és koszorúzással emlékezünk az 1660. április 29-i véres eseményre és azokra hősekre, akik életüket, vérüket adták a török támadással szemben. Hősiességükből erőt merítünk és tragédiájukra méltón emlékezünk 2023. április 30-án (vasárnap) a 10 órakor kezdődő ünnepi megemlékező istentisztelet keretében, majd az Erőd falnál elhelyezzük a

végztisztesség virágait. Erre az eseményre szeretettel hívunk és várunk Mindenkit!

Gyermektábor

Az idei évben ismét megrendezzük a nagy népszerűségnek örvendő Református Gyermektáborunkat! Szeretettel várjuk a 6-12 éves korosztályú gyermekek jelentkezését városunkból, valamint azon fiatalokat, akik önkéntesként segítik a tábor megvalósulását. A gyermektábor időpontja 2023. július 3-7. és 9-én, vasárnap háláadó ünnepi istentisztelettel zárunk 10 órától a Református Templomba! A tábor ingyenes, adományokat szívesen fogadunk bankszámlánkra történő utalással, vagy személyes befizetéssel!

Ez az a nap!

2023. június 10-én Debrecenben az „Ez az a nap!” – rendezvényen veszünk részt a Nagyerdei Stadionban! Szeretettel hirdetjük!

**„Miért keresitek a holtak között az élőket? Nincsen itt, hanem feltámadt.”
(Lk 24,5-6)**

Közérdekű információk

Cím:

Hajdúszoboszlói Református Egyházközség,
4200 Hajdúszoboszló, Kálvin tér 9.

Számlaszám:

OTP 11738084-20006390.

Számlatulajdonos:

Hajdúszoboszlói Református Egyházközség

Adószám:

19851622-1-09

Hivatali nyitvatartás:

Hétfő: 8:00-12:00, 13:00-17:00

Kedd: 8:00-12:00

Szerda: 8:00-12:00, 13:00-17:00

Csütörtök: 8:00-12:00

Péntek: 8:00-12:00

Szombat: zárva

Vasárnap: 9:00-12:00

Vezetékes számunk:

+36 (52) 361 243

Mobilszámunk:

+36 (30) 619 9089

E-mail címünk:

hajduszoboszl@reformatus.hu,
czetonorbert@gmail.com

Honlapunk:

www.hsref.hu.

Honlapunkról elérhetőek intézményeink is!

Facebook oldalunk:

<https://www.facebook.com/HajduszoboszlóiReformatusEgyhaz>

Támogatási lehetőségek:

Amennyiben egyetért gyülekezetünk célkitűzéseivel, küldetésével, megköszönjük, ha támogat minket további céljaink megvalósításában! Milyen lehetőség van erre?

- Imádság. A legfontosabb támogatás, ha imádkozik szolgálatainkért, időseinkért, gyermekeinkért és valamennyi munkatársunkért az intézményeinkben!

- Természetbeni támogatás. Gyülekezetünk szeretne segíteni a „krízisidőszakban”, ezért szeretettel vesszük tartós- és száraz élelmiszerek, tisztálkodási szerek, védőfelszerelések, továbbá iskolai eszközök rendszeres felajánlását. Gyűjtőpont: a Lelkészi Hivatal.

- Anyagi támogatás. Az idei évben több kiemelt adakozási célt hirdetett meg a Presbitérium: a templom renoválása, református közoktatás- és iskolafenntartás, ifjúsági élet, ANNA Idősek Otthona, adomány Isten dicsőségére. Ezek közül lehet választani a befizetések során.

Anyagi támogatás lehetőségei:

- hivatali időben, személyes befizetéssel, átvételi bizonylattal;

- banki átutalással a 11738084-20006390 számlaszámra. Tulajdonos: Hajdúszoboszlói Református Egyházközség. Közleményben kérjük feltüntetni az adomány célját, például: templom, iskola, gyermekek segítése.

- postai sárgacsekken (amit személyesen lehet átvenni a Lelkészi vagy postai kiküldést is lehet kérni elérhetőségeinken folyamatosan).

- egyházfenntartói járulék, aminek 2023. évi összege 5.000 Ft/fő a Presbitérium döntése alapján. Utalás esetén kérjük, hogy a közleményben szíveskedjenek feltüntetni a befizető nevét/nevét.

Egymásból faragva, egymásba faragva...

A Szentföld egyik jelenkori jellegzetessége, hogy egyszerre érvényesül a próféta látás lelki üzenete és a profittalás törekvése. Az utcákon elevenné válik az évezredek hangulata, de éppen ezzel egyidejűleg kínálják ezernyi portékájukat a vallásturizmusra építők kofák. Mégis lehet emlékezetes kincsekre lelni. Ilyen szívet melengető ajándék ez a két szív, amelyet egy olajfából faragtak. Összefonódása üzen: külön is egységben vannak, elválaszthatatlanul.

Húsvét egyik legmegkapóbb élménye: ráérezni arra, hogy Isten szeretete értünk adta Jézus Krisztust. Éppen ezért keresztfájával kell hálánknak, köszönetünknek összefonódnia, elválaszthatatlanul. A keresztfá ácsolata a hívő élet bensőséges kapcsolata. Örök bizonyítéka annak: „**Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!**” (Jn 3,16)

RECEPTEK

Foszlós húsvéti kalács

- Hozzávalók:**
- 15 g olaj
  - 15-20 g só
  - 100 g cukor
  - 15 g vaníliás cukor
  - 60 g vaj
  - 270 ml 1,5%-os tej
  - 2 db tojássárgája
  - 330 g rétesliszt
  - 330 g sima liszt (BL55)
  - 3,5 g élesztő
  - egy tojás felferve a kenéshez.

Fontos: minden alapanyag szobahőmérsékletű legyen, kb. 2 órát állhat a pulton, a liszt szitálva, a tojássárgája és a vaj a tejben. A hozzávalókat összedagasztjuk, majd egy órát kelni hagyjuk.

Ezt követően egy lisztezett nyújtólapra tesszük a tésztát, 6 db-ra osztjuk, majd mindegyiket kisodorjuk egyforma hengerré. Három hengert összefonunk, ez lesz a talpa,

egy kicsit meglapítjuk, majd erre rátesszük a másik három hengerből a fonatot, a végeit összenyomjuk. Végül megkenjük a felvert tojással, majd 45-50 percig kelni hagyjuk.

Ha letelt az idő, újra megkenjük a kalácsot, majd 180-200°C-ra előmelegített sütőben 45-50 percig sütjük.

Fontos: A tepszi alá egy lábasba vizet teszünk, hogy gőz keletkezzen sütés közben!

Franciasaláta özgerinccben

- Hozzávalók:**
- kb. 500 dkg franciasaláta zöldségkeverék
  - 2 nagy pohár tejföl
  - 1 ek citromlé
  - só, bors
  - 5 db tojás
  - 20 g étkezési zselatin
  - 5 ek majonéz

Elkészítés:

A franciasaláta zöldségkeveréket sós vízben megfőzzük. A tojásokat keményre főzzük, megpucoljuk.

A tejfölt kikeverjük a majonézzel, citromlével, ízlés szerint sózzuk, borsozzuk. A zselatint kb 1-1,5 dl forró vízhez adjuk, és kis lángon folytonos keverés közben feloldjuk benne. Hagyjuk kihűlni. Ha kihült, hozzáadhatjuk a majonézes alaphoz, majd alaposan elkeverjük. A zöldség mixet is elkeverjük benne.

Folpack-kal kibéleljük az özgerinccformát úgy,

hogy mindkét oldalán túlnyúljon. A franciasaláta felét elsimítjuk a forma alján és sorban ráhelyezzük a tojásokat, majd a saláta másik felével lefedjük. Ráhajtjuk a fólia széleket minden irányból.

A formát az asztalhoz ütögetjük, hogy egyenletesen kitöltse a saláta. Hűtőbe tesszük legalább 5-6 órára, de jobb, ha egy éjszakát tud dermedni.

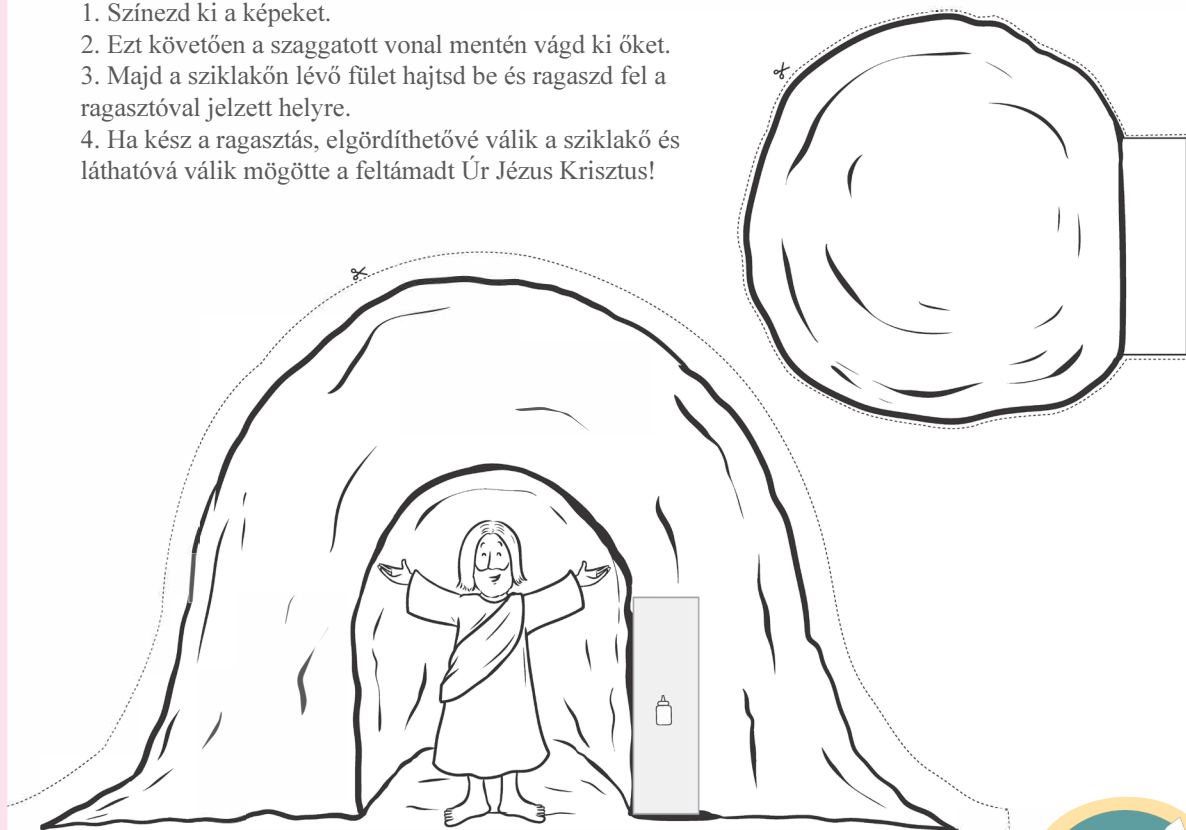
Másnap a tálaló-tálra borítjuk, eltávolítjuk róla a fóliát és tetszés szerint díszíthetjük.

GYEREKSAROK

Jézus feltámadása kézműves:

1. Színezd ki a képeket.
2. Ezt követően a szaggatott vonal mentén vágd ki őket.
3. Majd a sziklakőn lévő fület hajtsd be és ragaszd fel a ragasztóval jelzett helyre.
4. Ha kész a ragasztás, elgördíthetővé válik a sziklakő és láthatóvá válik mögötte a feltámadt Úr Jézus Krisztus!

**„Jézus ezt mondta: Engedjétek e kisgyermekeket,
és ne akadályozzátok őket, hogy hozzám jöjjenek,
mert ilyeneké a mennyek országa.”
(Mt 19,14)**

Húsvéti Park 2023

A fotókat készítette: Tóth Imre és Majoros Petronella

